

Arrest

nr. 103 504 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. TAVERENIER loco advocaat A.-S. MAES en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren in de stad Kunduz van de gelijknamige provincie. U kan lezen en schrijven in het Punjabi. In 1387 huwde u Taqdeer SINGH (o.v. 6.735.980). U baarde twee zonen. In de maand jauza 1389 (22 mei -21 juni 2010) ontvluchtte u met uw schoonfamilie Kunduz en trokken jullie naar Kabul. Jullie vreesden immers vervolging van Habib, een crimineel. Hij beschuldigde uw schoonvader ervan verantwoordelijk te zijn voor de dood van zijn broer die in de apotheek van uw vader een middel tegen kanker kocht. Tevens vreesden jullie de zonen van Nasiri die de eigendommen van Sikhs in Kabul in handen trachten te krijgen. Omdat Habib jullie spoor in Kabul terugvond, verliet u met uw echtgenoot en uw twee zonen in de maand qaus 1389 (22 november – 21 december 2010) Kabul om op 7 december 2010 in België aan te komen. Dezelfde dag verklaarde u zich vluchteling.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenoot drie taskara's, een bewijs van militaire dienst, een geboorteakte, zes foto's en vier bankbiljetten neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met de degenen die uw echtgenoot Taqdeer SINGH (o.v. 6.735.980) verklaarde. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw echtgenoot werd toegezonden en die hieronder hernomen wordt kan er geen geloof worden gehecht aan het verklaarde verblijf dat u, uw echtgenoot en schoonmoeder in Afghanistan zou gekend hebben. Derhalve moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden. Deze beslissing luidt als volgt:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat jullie kennis van talrijke aspecten van het dagelijks leven in de stad waar jullie steeds gewoond zouden hebben erg tekort schiet. Niet alleen vertoont jullie kennis over de stad Kunduz cruciale gebreken, ook liet de kennis die u wel bezit een ingestudeerde indruk na en komt ze weinig authentiek over. Dat studie de kennis die u wel over Kunduz bezit voedde, valt onder andere af te leiden uit uw antwoord op de vraag naar de bekende personen van Kunduz. U slaagt erin vier namen te noemen. Meer nog dan het toch geringe aantal bekende figuren van Kunduz dat u kent, springt vooral de wijze waarop u van deze personen vernam in het oog. U noemt immers de voormalige gouverneur en politiechef van Kunduz en hun opvolgers. U kan ook gedetailleerd vertellen hoe de gouverneur en politiechef op gewelddadige wijze om het leven kwamen. Deze kennis heeft u echter niet in Kunduz opgedaan, zo geeft u zelf toe. U kwam het lot van de gouverneur en de politiechef en de namen van hun opvolgers te weten gedurende de maanden dat u in Kabul verbleef, zo zegt u. In werkelijkheid kwam de vermelde politiechef pas om het leven op 11 maart 2011, zo'n drie maanden na uw asielaanvraag in België. Deze informatie moet u bijgevolg na uw vertrek uit Afghanistan opgedaan hebben (CGVS Taqdeer p.7,10). Het is veelzeggend dat u de schaarse namen van belangrijke personen van Kunduz die u kent buiten Afghanistan heeft geleerd. De vlotheid waarmee uw echtgenote precies dezelfde personen en incidenten, en enkel deze, weet aan te brengen, steunt het weinig authentieke karakter van uw kennis (CGVS Armeena p.3). Dat u de namen van de na uw vertrek aangetreden opvolgers van de vermoorde gouverneur en politiechef weet te noemen, staat overigens in schril contrast met het feit dat u hun voorgangers, toen u wél in Kunduz verbleef, niet kent (CGVS Taqdeer p.10,11). Bovenstaande vaststellingen doen begrijpen dat minstens een deel van jullie kennis van Kunduz aan studie te wijten is.

Daarnaast moet er op gewezen worden dat u ook geen andere veiligheidsincidenten in de stad Kunduz weet te geven dan de voorvallen waarbij de hierboven vermelde personen het leven lieten. U stelt zelfs dat er geen incidenten gebeurden toen u in Kunduz woonde. Het valt evenwel niet in te denken dat u daadwerkelijk in Kunduz verbleef zonder op te merken dat er zich in de stad regelmatig veiligheidsincidenten voordeden (CGVS Taqdeer p.7). Dat u van al deze incidenten geen

weet heeft en slechts twee incidenten kent die na uw vertrek uit de stad gebeurden, ondermijnt volledig het geloof in uw verblijf in deze stad.

Het verbaast evenzeer dat u niet op de hoogte bent van het incident in de provincie Kunduz dat in 2009 heel Afghanistan deed zinderen. Een luchtaanval op olietankers in het naburige district Chahardara maakte zo'n 120 burgerslachtoffers. Het nieuws en de daaropvolgende woede gingen heel Afghanistan rond. Dat u destijds woonde in de hoofdstad van de provincie waar het incident zich voordeed zonder hiervan op de hoogte te zijn, kan niet aangenomen worden (CGVS Taqdeer p.11).

Het geloof in uw verblijf in Kunduz wordt verder volledig onderuit gehaald doordat u geen besef heeft van de Talibanaanwezigheid in deze provincie. U beweert immers dat de Taliban tien à elf jaar geleden de provincie Kunduz verliet en vervolgens niet meer terugkeerde. De Taliban is dan ook al tien of elf jaar weg uit Kunduz provincie, zo zegt u. Dit stemt niet overeen met de werkelijkheid. In de jaren voor 2010, het jaar van jullie vertrek, had de Taliban immers effectieve controle over verschillende districten die de stad Kunduz omringden (CGVS Taqdeer p.11,12). Het valt niet in te denken dat de Taliban tot op enkele kilometers van Kunduz-stad zijn macht gevestigd had zonder dat een inwoner van deze stad hiervan op de hoogte was. Dat u dermate slecht op de hoogte bent van de veiligheidssituatie, incidenten en prominenten in Kunduz in de jaren dat u er woonde, is des te verbazingwekkender daar u beweert dat u in Kunduz het nieuws volgde op twee televisiezenders, waaronder een lokale zender (CGVS Taqdeer p.6).

Daarnaast heeft u nog nooit gehoord van commandant Selab. Nochtans woont hij in hetzelfde politiedistrict als u en kwam hij een jaar voor uw vertrek in het nieuws doordat er een niet-geslaagde aanval op hem plaats vond (CGVS Taqdeer p.6). Generaal Mohammad Daoud, een van de machtigste mannen van Kunduz, heeft u slechts van naam al eens gehoord (CGVS Taqdeer p.6). Ook heeft u nog niet gehoord van Gulbuddin Hekmatyar, de beruchte krijgsheer die een bepalende rol speelde in de geschiedenis van Afghanistan de laatste decennia (CGVS Taqdeer p.12).

Natuurrampen herinnert u zich evenmin in Kunduz-stad. Volgens u zou er zich de laatste zeven tot acht jaar geen natuurramp meer voorgedaan hebben (CGVS Taqdeer p.10). In werkelijkheid werd Kunduz onder andere in 2006 door een aardbeving en in 2009 door een overstroming getroffen.

Ook wat betreft de verkiezingsmomenten in Kunduz slaat u de bal mis. U gelooft dat er alleen verkiezingen heel lang geleden in Kunduz gehouden werden en de laatste vijf tot zes jaar heeft u niet van verkiezingen in Kunduz gehoord, zo zegt u (CGVS Taqdeer p.10). Als u ermee geconfronteerd wordt dat er slechts zo'n acht maanden voor uw vertrek uit Kunduz verkiezingen georganiseerd werden, bekent u dat u dit niet wist. Daar de samenvallende presidentsverkiezingen en verkiezingen voor de provinciale raad van 2009 de nodige aandacht kregen in de media en het straatbeeld, is het weinig aannemelijk dat u (die in Kunduz rondliep en er het nieuws volgde) hiervan niet op de hoogte zou zijn indien u destijds aldaar verbleef (CGVS Taqdeer p.7).

Ook uw verklaringen over uw televisiegebruik in Afghanistan doen de wenkbrauwen fronsen. Het is immers opvallend dat u geen andere programma's kent op de zenders die u bekeek dan het nieuws. Het logo van Mili, een van de zenders waarop u het nieuws volgde, kan u dan weer niet beschrijven. Voorts kan u ook geen enkele naam noemen van een nieuwsanker op de twee televisiezenders waar u naar het nieuws keek. Het onevenwicht tussen de kennis die u wel en niet bezit aangaande de Afghaanse zenders in Kunduz doet sterk vermoeden dat u uw kennis door studie verwierf (CGVS Taqdeer p.6,7).

Voorts valt het op dat u geen wijken of straten kunt noemen die dicht bij de centrale straat Jada i Haji Aman liggen (CGVS Taqdeer p.6). Ook weet u niet waar de gevangenis in Kunduz-stad gelegen is (CGVS Taqdeer p.6). In het noemen van dorpen rond de stad waar u steeds zou gewoond hebben, slaagt u al evenmin: u kan er niet één noemen (CGVS Taqdeer p.11). Hoewel u erkent dat er meerdere zijn in de stad, kan u ook maar één lyceum noemen (CGVS Taqdeer p.11). Wanneer de drie maand durende schoolvakantie plaats vindt in Kunduz, weet u ook niet: u kan slechts gokken dat het in de zomer is (CGVS Taqdeer p.11). Zelfs u, die zelf niet naar een reguliere school ging in Kunduz-stad, zou het niet ontgaan mogen zijn wanneer de schoolkinderen drie maanden lang van de vakantie genoten (CGVS Taqdeer p.11).

Verder kan u ook de open vraag om aan de hand van allerhande gebeurtenissen in de stad Kunduz van de laatste jaren uw verblijf in Kunduz aan te tonen, niet beantwoorden (CGVS Taqdeer p.11). U kan slechts opnieuw de reeds vermelde dodelijke aanslag op de gouverneur aanhalen die na uw vertrek uit Kunduz plaats vond. Indien u daadwerkelijk bijna uw ganse leven in Kunduz-stad verbleef, er het nieuws volgde, door de stad wandelde, inkopen deed, uw vader en oom in hun winkel bezocht en er in hun winkel begon te werken, zou u in staat moeten zijn om spontaan gebeurtenissen in uw stad aan te halen waaruit uw aanwezigheid daar blijkt. Dat u hiertoe niet in staat bent, schaadt andermaal sterk het geloof in uw voorgestelde verblijf in Afghanistan.

Daarnaast is het merkwaardig dat u, bij vertrek een 21 of 22 jarige die tewerkgesteld zou worden in de familiewinkel, zeer beperkt bent in het lezen van de Arabische cijfers, die in Afghanistan

gehanteerd worden. U kan immers slechts de cijfers op de bankbiljetten lezen, zo zegt u (CGVS Taqdeer p.4).

Uw echtgenote slaagt er dan weet niet in de maanden van de herfst te noemen (CGVS Armeena p.2). Verder is er haar, op de twee steden waar ze verbleven zou hebben volgens haar asielrelaas, slechts één andere stad in Afghanistan bekend (CGVS Armeena p.2). Ook verbaast uw vrouw door, als haar gevraagd wordt naar Anarkali, een van de genoemde bekende Afghanen, te bekennen dat ze deze persoon niet kent. Daar Anarkali als jonge sikh-vrouw die zich inzet voor de rechten van vrouwen, Hindoes en Sikhs, een opmerkelijk figuur is in de Afghaanse samenleving, mag deze leider van jullie gemeenschap uw vrouw niet onbekend zijn indien uw echtgenote daadwerkelijk in Afghanistan verbleef, zoals jullie beweren.

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerm minst overtuigen. Zo kan u de trajecten van de vliegtuigen die u tot België brachten niet weergeven. U weet slechts dat u het eerste vliegtuig in Islamabad nam. Het vertrekpunt of de bestemming van het tweede vliegtuig is u geheel onbekend (CGVS Taqdeer p.8-9). Even bevreemdend is uw bewering dat jullie geen paspoort in handen hadden op jullie reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals u beweert. U verbaast verder met uw uitspraak dat u niet weet onder welke naam u de vliegtuigreizen maakte (CGVS Taqdeer p.9). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de route die u volgde tot België en over de wijze waarop u reisde, ondergraaft volledig het geloof in uw vertrekpunt en de reisdocumenten waarover u beschikt.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker

een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen het geloof in jullie verklaarde verblijf in Afghanistan niet herstellen. Uw taskara en de taskara van uw zoon werden in uw afwezigheid door uw vader opgemaakt en kunnen derhalve niet getuigen van uw aanwezigheid in Afghanistan op dat moment (CGVS Taqdeer p.4,5). De taskara en het militaire boekje van uw vader betreffen slechts zijn identiteit en legerdienst en kunnen derhalve uw verblijf in Afghanistan niet onderschrijven. De geboorteakte is een kleurenkopie, die gezien het gemak waarmee dergelijke kopieën vervalst kunnen worden, geen bewijswaarde heeft. De zes foto's tonen u en uw familieleden. Er kan uit deze foto's evenwel niet afgeleid worden dat u steeds in Afghanistan verbleef zoals u beweert. Dat u tenslotte vier Afghaanse bankbiljetten bezit, kan uw verklaarde verblijf in Afghanistan evenmin aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 EVRM, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève en de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het nieuwe stuk dat de echtgenoot van verzoekster heeft bijgebracht na het interview. Het betreft de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd naar België. Verzoekers bezorgden dit stuk 1 dag na het gehoor aan het Commissariaat-generaal aangezien men hen er uitdrukkelijk naar gevraagd had. Het Commissariaat-generaal, dat dit stuk niet meenam in de bestreden beslissing, had minstens moeten uitleggen waarom met dit stuk geen rekening werd gehouden.

Verzoekster verwijst voorts naar de algemene situatie van de Sikhs in Afghanistan. Aangezien zij nooit heeft kunnen uitmaken van het dagelijkse leven in de stad waar zij woonde is het niet abnormaal dat zij geen kennis heeft van prominente figuren en incidenten. Verzoekster wijst er tenslotte op dat vele elementen erop wijzen dat ze afkomstig is uit Afghanistan aangezien zij zonder probleem gebruik maakt van de Afghaanse kalender en probleemloos alle maanden van het jaar kan opsommen. Verzoekster stelt ten slotte dat Anarkhali, een sikhvrouw die zich inzet voor de vrouwenrechten in Afghanistan, niet getrouwd is en het een cultureel gegeven is dat het in Afghanistan verboden is om over ongetrouwde vrouwen te spreken. Om deze reden kon verzoekster dan ook weinig aanbrengen over voornoemde.

2.2. Verzoeksters asielmotieven lopen volledig gelijk met de motieven waarop haar echtgenoot, T. S., zich steunde bij zijn asielaanvraag.

De Raad heeft in het arrest nr. 102 751 van 13 mei 2013 aan de echtgenoot van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2.2. De Raad is van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maakt. Verzoeker slaagt erin vier namen te noemen op de vraag naar bekende personen in Kunduz. Verzoeker noemt immers de voormalige gouverneur en politiechef van Kunduz en hun opvolgers (stuk 5, gehoorverslag, p. 7, 10). Verzoeker kan ook gedetailleerd vertellen hoe de gouverneur en politiechef op gewelddadige wijze om het leven kwamen (stuk 5, gehoorverslag, p. 7). Verzoeker geeft echter zelf toe dat hij deze kennis niet in Kunduz heeft opgedaan (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Verzoeker verklaard het lot van de gouverneur en de politiechef en de namen van hun opvolgers te weten gedurende de maanden dat hij in Kabul verbleef (stuk 5, gehoorverslag, p. 7, 10). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat de vermelde politiechef pas om het leven kwam op 11 maart 2011, ongeveer drie maanden na verzoekers asielaanvraag in België. Deze informatie moet verzoeker bijgevolg na zijn vertrek uit Afghanistan hebben vernomen en kan aldus geen bewijs vormen van verzoekers verblijf in Kunduz. Dat verzoeker de namen van de na zijn vertrek aangetreden opvolgers van de vermoorde gouverneur en politiechef weet te noemen, staat overigens in schril contrast met het feit dat hij hun voorgangers, toen hij wél in Kunduz verbleef, niet kent (stuk 5, gehoorverslag, p. 10, 11). Daarnaast kan worden vastgesteld dat verzoeker ook geen andere veiligheidsincidenten in de stad Kunduz weet te geven dan de voorvallen waarbij de hierboven vermelde personen het leven lieten. Verzoeker stelt zelfs dat er geen incidenten gebeurden toen hij in Kunduz woonde (stuk 5, gehoorverslag, p. 7). Het valt evenwel niet in te denken dat verzoeker daadwerkelijk in Kunduz verbleef zonder op te merken dat er zich in de stad regelmatig veiligheidsincidenten voordeden, zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier. Dat verzoeker van al deze incidenten geen weet heeft slechts twee incidenten kent die na zijn vertrek uit de stad gebeurden, ondermijnt volledig het geloof in zijn verblijf in deze stad. Het geloof in verzoekers verblijf in Kunduz wordt verder volledig onderuit gehaald doordat hij geen besef heeft van de talibanaanwezigheid in deze provincie. Verzoeker beweert immers dat de taliban tien à elf jaar geleden de provincie Kunduz verliet en vervolgens niet meer terugkeerde (stuk 5, gehoorverslag, p. 12). Dit stemt niet overeen met de informatie aanwezig in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat inde jaren voor 2010, het jaar van verzoekers vertrek, de taliban effectieve controle had over verschillende districten die de stad Kunduz omringden. Redelijkerwijs kan worden verwacht dat hun aanwezigheid verzoeker niet zou zijn ontgaan. De vaststelling dat verzoeker dermate slecht op de hoogte is van de veiligheidssituatie, incidenten en prominenten in Kunduz in de jaren dat hij er woonde, staat in schril contrast met verzoekers bewering dat hij in Kunduz het nieuws volgde op twee televisiezenders, waaronder een lokale zender (stuk 5, gehoorverslag, p. 6). Daarnaast heeft verzoeker nog nooit gehoord van commandant Selab, die nochtans in hetzelfde politiedistrict als verzoeker woont en een jaar voor verzoekers vertrek in het nieuws kwam doordat er een niet-geslaagde aanval op hem plaatsvond (stuk 5, gehoorverslag, p. 6). Verzoeker verklaarde tevens dat er zich de laatste zeven tot acht jaar geen natuurrampen meer voorgedaan hebben (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier werd Kunduz onder andere in 2006 door een aardbeving en in 2009 door een overstroming getroffen. Voorts kan verzoeker ook geen enkele naam noemen van een nieuwsanker op de twee televisiezenders waar hij naar het nieuws keek (stuk 5, gehoorverslag, p. 6, 7). Ook weet verzoeker nietwaar de gevangenis in Kunduz-stad gelegen is (stuk 5, gehoorverslag, p. 6) en kan hij geen enkel dorp opnoemen rond de stad waar hij steeds zou gewoond hebben, (stuk 5, gehoorverslag, p. 11).

2.3. Voor zover verzoeker aangeeft dat hij als religieuze minderheid een geïsoleerd bestaan leidde teneinde zijn onwetendheid te verklaren, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde zijn hele leven inde stad te zijn verbleven (stuk 5, gehoorverslag, p. 2), er het nieuws te hebben gevolgd (stuk 5, gehoorverslag, p. 6), door de stad te hebben gewandeld, inkopen te hebben gedaan, zijn vader en oom te hebben bezocht in hun winkel en er zelfs te hebben gewerkt (stuk 5, gehoorverslag, p. 3). Hieruit blijkt geenszins een geïsoleerd bestaan. Verzoekers argument vindt dan ook geen steun in het administratief dossier en mist feitelijke grondslag. Waar verzoeker in het verzoekschrift de nadruk legt op de gegevens die hij wel weet en op elementen die er zouden kunnen op wijzen dat hij van Afghanistan afkomstig is, biedt geen afdoende verklaring voor de hoger vastgestelde gebrekkige kennis. Het spreken van bepaalde talen en kennis van de Afghaanse kalender is onvoldoende om geloof te kunnen hechten aan verzoeker zijn beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren. Waar verzoeker

tenslotte wijst op het verschil tussen het Punjabi dat hij spreekt en dat van de tolk dient te worden opgemerkt dat verzoeker op het einde van het gehoorduidelijk verklaarde de tolk goed begrepen te hebben tijdens het gehoor (stuk 5, gehoorverslag, p.12). Voor zover verzoeker ervan uitgaat dat hij het bewijs van zijn afkomst kan leveren door een enveloppe met poststempel die zijn vader hem uit Afghanistan zou hebben verstuurd, dient te worden opgemerkt dat een dergelijk stuk geenszins aantoon dat verzoeker werkelijk afkomstig is uit de door hem voorgehouden regio. Het kan slechts aantonen dat documenten vanuit Afghanistan werden verstuurd. Ook waar verzoeker erop wijst dat hij reeds eerder een foto neerlegde waarop hij staat afgebeeld voor een sikh-tempel in Kabul en de naam van de tempel duidelijk vermeld is, kan verzoekers afkomst uit Afghanistan niet aantonen. Een foto is immers slechts een momentopname en toont geenszins aan dat verzoeker, zoals hij voorhoudt, zijn hele leven in Afghanistan heeft verbleven.

2.4. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de situatie van sikhs en hindoes in Afghanistan in samenhang met UNHCR Eligibility Guidelines van 17 december 2010 waarin gesteld wordt dat hindoes en sikhs in Afghanistan te maken krijgen met "social discrimination, harassment and, in some cases, violence", benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandelen levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)). De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet zodat wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, voorhanden is. Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen moet verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade aantonen bij terugkeer naar het land van herkomst. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat evenwel niet. (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Vermits verzoeker zijn verklaringen omtrent zijn beweerde afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk zijn, kan de Raad enkel herhalen dat verzoeker zelf de oorzaak is van het feit dat de nood aan internationale bescherming in hun hoofde niet kan worden onderzocht. Dat de artikelen 2 en 3 EVRM geschonden zouden zijn wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoon.

Dat verzoekster vlot de namen van de maanden uit de Afghaanse kalender kan opsommen maar deze vervolgens niet concreet aan de seizoenen kan koppelen is eens te meer een bevestiging van het motief uit de bestreden beslissing dat een deel van de kennis van verzoekers duidelijk verworven is door studie.

Verzoeksters bewering dat Anarkhil, niet getrouwd is en dat het in Afghanistan verboden is om over ongetrouwde vrouwen te praten als verklaring voor de vaststelling dat zij deze vrouw niet kende is een blote post-factumverklaring die geenszins kan overtuigen. Blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is Anarkhali immers een opmerkelijke en bekende figuur in het Hindoe- en Sikhmilieu in Afghanistan aangezien zij zich als jonge Sikhvrouw inzet voor de rechten van vrouwen, Hindoes en Sikhs in Afghanistan. Indien verzoekster werkelijk in Afghanistan zou verbleven hebben zou zij voornoemde moeten kunnen duiden hebben, *quod non in casu*. Dat verzoeksters echtgenoot gefotografeerd werd voor een Sikhtempel in Afghanistan is slechts een momentopname en geenszins een bewijs van hun beweerde jarenlange verblijf in Afghanistan.

In tegenstelling tot wat verzoekster dienaangaande in haar verzoekschrift stelt, vormt de enveloppe die vanuit Afghanistan verstuurd werd ten slotte, evenmin een bewijs van hun verblijf aldaar. De enveloppe toont enkel aan dat deze vanuit Afghanistan verstuurd werd door verzoeksters schoonvader maar zegt niets over hun werkelijke afkomst uit de door hen voorgehouden regio noch over een mogelijk verblijf van verzoekers aldaar.

Waar verzoekster de schending van artikel 2 en 3 EVRM opwerpt wordt gewezen op het volgende. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Voor wat de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreft kan worden verwezen naar wat dienaangaande in het arrest van verzoeksters echtgenoot, *sub* 2.2., werd uiteengezet.

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER